

Minaret jsem měl nějak zafixován jako bluegrassovou kapelu, a tak jsem s recenzí CD *Minaret 2*

trochu otálel, protože o bluegrassu už bylo napsáno tisíckrát všechno zepředu i zezadu a píše se o tom (alespoň pro mě) dost těžko. Že budu muset změnit názor mi bylo jasné hned po prvních dvou písničkách a na konci prvního poslechu alba jsem si byl jist, že se na psaní recenze docela těším – a to z dobrých i špatných hledisek. Minimálně proto, že si CD znovu poslechnu, ale především proto, že budu moci se pokoušet identifikovat všechny žánrové přesahy, kterých se skupina na desce „dopouští“. No, a taky proto, že přes jistě chvályhodnou snahu lze kapele i leccos vytknout.

Zvuk skupiny zůstává zakotven v bluegrassové instrumentaci, provedením skladeb inklinuje k newgrassu (

Danajskej dar

), ale inspirace a atmosféra jednotlivých konkrétních písniček je vsutku rozmanitá: od blues, zdůrazněného harmonikou v písni

Nejdýn

(jakkoliv je autorem rock and rollový

Chuck Berry

), přes městský folk ve stylu Pogues v písni

Špatnej chlap

(zde zdůrazněno dechy a akordeonem

Michala Cádry

) až k názvukům čistého jazzu (

Take Five

autora

Dave Brubecka

s působivými strunnými nástroji). Ale ani tradiční bluegrass nechybí:

Smolař, Černobílý svět

. A najdeme i skoro středněproudý cajdák (míněno v dobrém):

Hvězdy

či

Ukolébavka pro tebe

. Když jsem pak studoval autorské složení, celkem ke svému překvapení jsem konstatoval, že rozhodující autorský podíl má

Radek Valenta

– budiž Minaret výjimkou potvrzující pravidlo o nudnosti desky, pokud je málo autorů, nebo autor dokonce jediný. Ani v textech Minaret neslevuje – snaží se o hlubší výpověď o spíše trýznivějších životních situacích, převažuje evidentně nevěra a nasazení paroží, někdy ale používá otřepané rekvizity – duše ďáblu a podobně). Jeden veliký otazník, takřka neomluvitelný, i kdyby byl pravdivý, jsem objevil. Stále doufám, že verš „že odvede mi ženskou jeden malej černej šmejd“ chápu špatně a že není otevřeně rasistický. Tenhle verš diskvalifikuje celou píseň k jakékoliv další publicitě, zatím stále ho vidím hůř, než všechna slova, se kterými jsem měl potíž třeba v Xindlových nahrávkách. Možná mi to Radek Valenta v diskusi vysvětlí.

Pokud byste chtěli názorný příklad, co znamená výraz „hudební mozaika“, pak si album Minaret 2 pořídte. Ať už máte rádi kterýkoliv z výše vyjmenovaných žánrů, nebude vás Minaret nudit, ani

Minaret

Napsal uživatel Miloš Keller
Sobota, 06 Listopad 2010 09:55

když bude hrát ty ostatní. Že jsem si označil 6 ze 13 skladeb na albu jako „způsobilých“ ostatně vypovídá samo za sebe.

{desky 738}